

РЕШЕНИЕ

№ 1158

гр. Бургас, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Мариана Г. Карастанчева

Членове: Пламена К. Г. Върбанова
Кристиян Ант. Попов

при участието на секретаря Ани Р. Цветанова
като разгледа докладваното от Мариана Г. Карастанчева Въззивно
гражданско дело № 20222100501611 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 258 и сл. ГПК и е образувано по повод въззивната жалба на „Есекс прим“ЕООД, чрез процесуалния му представител –ответник по гр.д. № 594/2021 г. по описа на Несебърския районен съд против решение № 212/15.07.2022 г. постановено по същото дело, с което въззивното дружество е осъдено да заплати на етажната собственост на собствениците на самостоятелни обекти в сграда, находяща се в гр. Несебър, ул. „Иван Вазов“ № 9, бл. 5, с идентификатор 51500.502.447.5, представлявана от управителя И. Й., сумата от 1598,68 лв. – представляваща дължима вноска за разходите по чл. 50 ЗУЕС – фонд „Ремонт и обновяване“, за периода 01.03.2021 г. до 28.02.2022 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба -22.04.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, както и да заплати на ищеца 663,95 лв. –съдебни разноски.

Въззивникът изразява недоволство от, като твърди, че е неправилно и незаконосъобразно, постановено при процесуални нарушения и в противоречие със събраните доказателства.

На първо място се сочи, че неправилен е изводът на съда относно

характера и предназначението на сградата с идентификатор 51500.502.447.5, тъй като от представеното разрешение за ползване от 29.12.2006г. на ДНСК сградата представлява хотел и се ползва като такъв ,с търговско наименование „Панорама“ ,или хотел“Виго“,като се състои от 5 етажа с терасовиден такъв,116 стаи,8апартамента ,2 президентски апартамента ,ресторант,лоби-бар на партера ,лоби-бар на мецанин ,кафе-бар на тераса ,СПА център с 5 бр. зали за рекреация,партер сауна,фитнес зала ,интер клуб,конферендна зала ,покрит басейн ,паркинг.Това ,че през 2010 г. е получено разрешение за строеж за извършване на вътрешно преустройство на хотела в „Апартаментен хотел“ не доказва ,че реално е извършено преустройство,като ако е извършено такова то би следвало да се удостовери с разрешение за ползване ,или удостоверение за въвеждане в експлоатация,каквото не е представено по делото .Всичко това обаче не може да промени предназначението на сградата –а именно ,че същата представлява хотел .Затова се възразява на констатацията на съда за наличие на противоречие между заявленията в отговора и представените писмени доказателства ,като се сочи ,че съдът не е обсъдил защо не е приел възразението на ответника за липса на доказателства за промяна предназначението на сградата .Затова и неправилно съдът е приел ,че искът е допустим.налице е според въззивника липса на правоспособна страна .Характера и предназначението ,както и физическото ползване на процесната сграда – хотел Панорама/Виго е несъвместимо със съществуването на института на етажната собственост ,регламентиран в ЗУЕС и в този смисъл не е налице правоспособен субект ,който да притежава легитимация и правен интерес от предявяването на настоящия осъдителен иск –етажна собственост със съответните органи в сградата ,представляваща хотел.

На второ място се оспорва извода на съда ,че ответникът не е оспорил размера на дължимата вноска ,като се подчертава ,че още в отговора на исковата молба е изразил становище ,че се оспорва изцяло иска и че няма прието валидно решение на ОС на ЕС,по силата на което от ответника да се иска заплащането на разходи по чл. 50 ЗУЕС в претендирания размер .Липсва решение за определяне размера на вноската ,която всеки етажнен собственик следва да заплаща –според притежаваните от него ид.части от общите части на сградата ,липсва и банкова сметка ,по която да се изпълнява това решение .И макар в доклада си съдът да е указал на ищеца ,че негова е доказателствената

тежест да докаже ,че са спазени изискванията на ЗУЕС при определяне на таксите ,техния размер и изискуемост , той е уважил иска без да е извършено такова доказване .Неправилно е определен размера на вноската с оглед предвижданията в бюджета като евентуални бъдещи разходи .

От друга страна ,съдът не е уважил исканията по доказателствата на ответника,поради което се претендира да бъде допуснато събирането на гласни доказателства .Не става ясно обаче какви факти и обстоятелства се иска да бъдат доказани с тези гласни доказателства .Не е обсъдено и възражението за нищожност на решението на ОС според въззивника ,като още веднъж се излагат съображения в тази връзка .

Моли се за отмяна на решението и обезсилването му като недопустимо ,респ.-постановяване на ново ,с което да бъдат отхвърлени предявените искове .

В отговор на въззивната жалба по реда на чл. 263 ГПК въззиваемата страна я оспорва и счита ,че при постановяване на решението не са допуснати визираните нарушения .

Счита се за ирелевантни твърденията и възраженията относно характера и предназначението на сградата .Обстоятелството дали сградата е жилищна ,или хотел ,не изключвало възможността да възникне етажна собственост според въззиваемата страна ,като сградата ,в която е разположен притежавания от ответното дружество недвижим имот попадала в приложното поле на ЗУЕС.

Неоснователни се считат и възраженията във връзка с приетия бюджет и размер на вноската по чл. 50 ЗУЕС.Описва се процедурата ,по която е взето решението относно това кои точно общи части се нуждаят от ремонт ,като е прието тези разходи да се заплащат според процента ид.части от общите части на сградата на отделните собственици,което е в съответствие с действащата правна уредба .Всички решения на ОСЕС са влезли в сила и правилно са зачетени от първоинстанционния съд .

Моли се за потвърждаване на решението .не се сочат нови доказателства и обстоятелства по делото .

Бургаският окръжен съд, след като взе предвид исканията и доводите на страните, обсъди поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото

доказателства, и след като съобрази закона, намира за установено следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 6, ал.1, т. 8 и т. 9 от ЗУЕС във вр. чл. 11, ал. 1, т. 7 от ЗУЕС вр. чл. 38 от ЗУЕС вр. чл. 48 и чл. 50 от ЗУЕС във вр. чл. 79, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Установено е по делото , че ответникът „Есекс прим.“ ЕООД, , със седалище и адрес на управление: гр.Несебър , е собственик на самостоятелен обект с идентификатор 51500.502.447.5.1 по КККР на гр. Несебър, общ. Несебър, обл. Бургас, одобрени със Заповед РД18-46/18.08.2006г. на Изпълнителния директор на АК, последно изменение със Заповед КД-18-2170/18.03.2016г. на Началник на СГКК - Бургас, с адрес на имота: гр. Несебър, ул. „Иван Вазов ” № 9, бл. 5, ет. 6, ап . 1, като самостоятелният обект се намира в сграда № 5, разположена в поземлен имот с идентификатор 51500.502.447, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта: 1 , с площ от 227,13 кв.м., прилежащи части: 36,12 кв.м. идеални части от общите части на сградата, при съседни самостоятелни обекти ,подробно описан в представен по делото нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот № ** том *, рег. № *****, дело № **** от **.**.20**г.

По делото е представен протокол за проведено ОС на собствениците на самостоятелни обекти в сграда в режим на етажна собственост с адрес: гр. Несебър ,ул.“Иван Вазов“ № 9 ,бл. 5.,в който се сочи , че на 01.03.2021г. от 10.00часа е проведено ОСЕС ,във фоайе на сграда с идентификатор № 51500.502.447.5 по КККР на гр. Несебър, с адм. адрес: гр. Несебър ,ул.“Иван вазов „ № 9 бл. 5. Към исковата молба са представени и поканата за свикване на ОС, протокола за поставяне на същата, доклад и отчет на управителя на ЕС за дейността му от 2019г. до 2021г., присъствен лист, правилник за вътрешния ред на ЕС, съобщение за изготвен протокол от проведеното ОС, протокол за поставяне на съобщението, извлечение от планообразуването. В хода на проведеното общо събрание е прието решение да се събере сумата от 68 000 лева за разходи по чл. 50 от ЗУЕС, като тези разходи бъдат заплащани според % идеални части на отделните собственици от общите части на сградата и да бъдат събрани до 01.04.2021г. / т. 5, т. 6 и т. 7 от протокола/. След приключване на ОС е изготвен протокола, отразяващ решенията, който е бил обявен по реда на ЗУЕС на 05.03.2021г

Въз основа на влязлото в сила решение на ОСЕС, на осн.чл. 38 от ЗУЕС ищецът претендира осъждането на ответното дружество да заплати на етажната собственост исковата сума от 1598,68 лв. –представляваща дължима вноска за разходите по чл.50-фонд“Ремонт и обновяване „ за периода 01.03.2021г.до 28.02.2022 г. ,ведно със законната лихва от падежа- 01.04.2021 г. до окончателното изплащане ,което задължение ответникът не е изпълнил .

Ответникът прави редица възражения против така предявената претенция ,като твърди на първо място ,че ищецът е процесуално неспособен.Изтъква съображения, че посоченият СОС се намирал в хотел. Характера, предназначението и фактическото ползване на така описаната сграда - хотел „Вигор”, съобразно нормите на ЗУЕС, ЗУТ и Наредба №7 от 22.12.2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, били несъвместими със съществуването на института на етажната собственост. Затова не бил налице правоспособен субект- етажна собственост със съответни органи в сградата, представляваща хотел, който да притежава легитимация и правен интерес за предявяване на осъдителен иск. Навежда доводи и за неоснователност на иска . Едва с получаването на настоящата искова молба ответникът бил научил за проведеното Общо събрание в сградата. Твърди се, че представената по делото покана била съставена изцяло за целите на производството. Същата била подписана от управителя на ищеца и представлявала частен документ, който удостоверявал факти изцяло в полза на страната и не представлявала доказателство относно така твърдения факт. Протоколът за поставяне на поканата също бил съставен за целите на производството, подписан бил от същото лице и отново не удостоверявал по никакъв начин твърдения в него факт. Защитата заявява, че ответникът ежедневно бил пред сградата и нямало как да пропусне да забележи уведомление, залепено на входната врата на сградата. Наред с това не бил получавал на ел. адрес или по пощата уведомления, покани, както и протокол от ОС. Прави се възражение на основание чл.40, ал.1 и 2 от ЗУЕС, с което се оспорват като незаконосъобразни решенията на Общото събрание на етажната собственост, поради нарушаване на процедурата по неговото свикване, провеждане и поради неспазване на императивни правни норми. Твърди, че не е спазена разпоредбата на чл.13 ал.1 ЗУЕС относно свикването на ОС. Поканата за

общо събрание не била залепена на 15.02.2021г. на входната врата на сградата. Оспорват се представените в тази връзка доказателства - покана и протокол за поставяне на покана, за които се сочи, че са подписани от управителя на „Виго Груп“ ООД. На следващо място била нарушена нормата на чл.15 ЗУЕС, че Общото събрание се провежда ако присъстват лично или чрез представители собствениците на най-малко 67 на сто идеални части от общите части на сградата. От предоставените по делото 2 доказателства не можело да се установи дали това законово изискване е спазено. Оспорва се твърдението, че изискването за кворум е спазено. Било представено извлечение на площоразпределение на общите части за сграда “Хотел и апартаменти“ с идентификатор № 51500.502.447.5 което не било годно доказателство, тъй като същото представлявало свидетелстващ документ, необвързващ с доказателствена сила ответника. Не били представени нотариалните актове за правото на собственост на всеки един собственик в етажната собственост, съответно и за идеалните части в собствеността. Налице било разминаване и между цифрите, отразени в протокола и присъствения лист и тези, по площообразуването. Сочело се, че за „Виго Груп“ ООД, процентът, който е изписан като представени идеални части по присъствен лист - за апартаменти с идентификатор № 51500.502.447.5.4, 51500.502.447.5 .8, 51500.502.447.5.9 и 51500.502.447.5.10 е 92.703% ид.ч., а от площообразуването за тези апартаменти въобще няма отразени ид.части, които да дадат тази цифра, като подобно число - 92.702% било отразено като ид.части на хотелския комплекс – „Виго“, букви „а“, „б“ и „в“. Наред с това другият представен участник в ОС - ап.2, се представлявал от наемател, без да били представени доказателства за това му качество. Оспорват се като незаконосъобразни Решенията по т. 1 и 2 от Протокола на ОС. Същите били формални, неподкрепени с първични счетоводни документи или каквито и да е други официални документи. От тях не ставало ясно разходите по цитираните дела дали касаели пряко нуждите на етажната собственост. Оспорват се като като незаконосъобразни взетите решения по т.5 и 6, като противоречащи изцяло на закона. На първо място се излага нарушение на чл.50 ЗУЕС - разходите предвидени за фонд „Ремонт и обновяване“ се събирали от ежемесечни вноки, а нямало прието валидно решение на ОС на ЕС за заплащане на разходите по чл.50 ЗУЕС в този размер и на това основание. Според чл.11 ал.1, т.7 от ЗУЕС, ОС определяло размера на

паричните вноски във Фонд „Ремонт и обновяване“ и за да възникне вземане в полза на ЕС за тези вноски, следвало да има прието решение на Общото събрание, с което да се определи техният размер. На следващо място, средствата във фонда се набирали в сметка със специално предназначение, която се откривала на името на председателя на управителния съвет (управителя) или на сдружението, а такава сметка не била разкрита, каквото било императивното законово изискване. Твърди се, че без необходимия кворум, без никаква първична счетоводна документация, без всякаква финансова обосновка, били приети разходи в размер на 68000лв., което сочело друга цел на събираната сума. Нямаło доказателства за заложените дейности. Незаконосъобразно било и решение по т.4 от дневния ред - за възлагане правомощията на управителния съвет (управителя) на физическо лице, което не е собственик, като не била налице нужния кворум. Прави се и възражение за нищожност на взетите решения.

За да отхвърли всички възражения на ответника относно недопустимост на исковата претенция и да приеме ,че исковете са основателни ,първоинстанционният съд е приел ,че възражението на ответника, че посочената сграда според предназначението си е хотел и се ползва за такъв не може да бъде споделено. В действителност е налице Разрешение за ползване изх. № СТ -12-1056/ 29.12.2006г. на строеж „Хотел Панорама II“ – Хотел „Виго“, като са посочени и характеристиките на обекта. От страна на ищеца е представено Разрешение за строеж № 48/ 09.12.2010г., с което е извършено вътрешно преустройство на хотел „Панорама“ в апартаментен хотел при спазване на условията на ЗУТ.Позовавайки се на разпоредбата на §5, т. 29 от ДТ на ЗУТ,съдът е посочил ,че жилищна сграда е сграда, предназначена за постоянно обитаване, и се състои от едно или повече жилища, които заемат най-малко 60 на сто от нейната разгъната застроена площ, а в т. 31 е посочено, че "жилище" е съвкупност от помещения, покрити и/или открити пространства, обединени функционално и пространствено в едно цяло за задоволяване на жилищни нужди.Изхождайки от дефинирането на понятието „апартаментен хотел“ в Наредба № РД-02-20-5 от 15 декември 2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, в приложение № 4 – Класификатор за предназначение на сградите, на съоръженията на техническата инфраструктура със самостоятелни обекти и на самостоятелните

обекти в тях, съдът е посочил ,че хотел и апартаментен хотел са отбелязани отделно, т.е. законът приема, че те не са сгради с еднаква характеристика.Анализирайки представените от страните писмени доказателства ,съдът е стигнал до извода ,че в процесната сграда са налице самостоятелни обекти – жилища, апартаменти, собственост на различни лица и доколкото в ЗУЕС не е въведена забрана сгради с посочения статут да се управляват в съгласие с неговите разпоредби, ако отговарят на изискванията на чл. 3 от ЗУЕС,е прието наличието на етажна собственост с правата ,които ЗУЕС и дава.Освен това е подчертал ,че ответното дружество е закупило имота през 2020 г./когато вече е съществувала етажна собственост / и в характеристиките на закупения имот е включено описание на жилищен имот в сграда с характеристика ,различна от хотел .Възраженията относно законосъобразността на взетите решения на ОСЕС ,въз основа на които се претендира заплащане на исковата сума , не са били разгледани от съда като правно ирелевантни ,тъй като е налице влязло в сила решение на ОСЕС ,което не може да бъде ревизирано по пътя на косвения съдебен контрол .

Като споделя изцяло изложените от първостепенния съд мотиви ,към които препраща по реда на чл. 272 от ГПК ,настоящият съдебен състав счита ,че трябва да изложи и следното :

На основание чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, по допустимостта - в обжалваната му част, а по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

При извършване на служебна проверка по реда на чл. 269 от ГПК настоящата инстанция констатира, че обжалваното съдебно решение е валидно, и с оглед обхвата на обжалването - и допустимо.

По направените възражения относно недопустимост на производство, въззивният съд напълно споделя мотивите на районния съд за тяхната неоснователност, като счита, че не са налице сочените нарушения на процесуалните правила. Следва да се отбележи, че всички възражения на ответната страна за незаконосъобразният на решенията на проведените ОС на ЕС, в т.ч. и процесното от 01.03.2021г., на което ищецът основава искове си, са ирелевантни за настоящия предмет на спора. Посочените решения на ОС на ЕС са влезли в сила и всички възражения за тяхната незаконосъобразност са преклудирани, поради което правилно не са

обсъждани от първоинстанционния съд.

На основание чл. 37 от Закона за собствеността етажи или части от етажи, заедно с придадените към тях помещения в тавана или зимника, могат да принадлежат на отделни собственици – Държавата, общини и други юридически или физически лица. Отношенията между собствениците в етажната собственост относно поддържането, възстановяването и подобряването, както и по повод ползването на общите части на сградата се уреждат от правилото на чл. 41 ЗС. Всеки собственик, съразмерно на дела си в общите части, е длъжен да участва в разносните, необходими за поддържането или възстановяването на общите части, и в полезните разноси, за извършването на които е взето решение на Общото събрание. Необходимите разноси са свързани с неотложни ремонтни дейности за поддържането и/или възстановяването на общите части, предизвикани от непредвидено събитие или се свързват с необходимостта от текущи или основни ремонтни дейности, наложени от износване и овехтяване на сградата, като чрез тях се цели привеждане на общите части в състояние годно за тяхното предназначение.

В конкретния случай е безспорно, че се касае за сграда, в която части от етажи принадлежат на отделни собственици и тъй като обектите са повече от три и не намира приложение изключението, посоченото в чл. 3 от ЗУЕС, то следва, че сградата, в която страните притежават самостоятелни обекти се подчинява на обществените отношения, свързани с управлението на общите части на сграда в режим на етажна собственост по смисъла на Закона за управление на етажната собственост. Безспорно е, че при наличие на етажна собственост решенията по управлението на общите части се вземат от Общото събрание при спазване на установени в ЗУЕС правила за свикване на Общото събрание, и за формиране на необходимото мнозинство. В този смисъл - за да се управляват общите части на сградата следва етажните собственици да изберат своите органи на управление и да вземат своите решения за управлението на общите части на Общо събрание на Етажната собственост.

Въззивният съд счита, че такъв неперсонифициран субект на правото, като ЕС, не може да възникне по силата на закона, т.к. това е в разрез с нормативните предпоставки и цели, изразени в разпоредбите на чл.8 от

ЗУЕС, чл.38 от ЗС и в съдебната практика по приложението на института „етажна собственост“. В Решение №7/20.05.03г. по к.д. №4/2003г. на Конституционния съд на РБ, етажната собственост е определена като „специфична груповая организация на множество отделни собственици на жилищни имоти в една сграда, обединени от обща основа и общ покрив“, поради естеството и особеностите ѝ, предмет на специфична правна уредба. В целия ЗУЕС, в частност в чл.8 от него, се уреждат отношения, свързани с ЕС в сграда, в която собствениците на отделни обекти притежават и общи части, като от съдържанието на чл.8, ал.2 ЗУЕС може да се заключи, че принципно всяка сграда представлява самостоятелна ЕС. Изключението на разпоредбата признава такъв статут на всеки вход от сграда, ако в нея има повече от един вход. Тогава управлението обхваща общите части на сградата, прилежащи към самостоятелните обекти на съответния вход. Понастоящем понятието „сграда“ или „постройка“, намира легалното си определение в ДР на ЗУТ, §1, т. 1б. и то я сочи като самостоятелен строеж на основното или на допълващото застрояване по Закона за устройство на територията, трайно прикрепен към земята, с отделени от външната среда организирани вътрешни пространства и с функционално предназначение съгласно класификатора, определен с наредбата по чл. 31. Съгласно § 5, т. 39 пък от допълнителните разпоредби на ЗУТ "обект" е самостоятелен строеж или реална част от строеж с определено наименование, местоположение, самостоятелно функционално предназначение и идентификатор по ЗКИР. Този текст дава кумулативно характеристиките на самостоятелен обект на строителство, но тъй като нормата има тълкувателен характер, тя се отнася и за вече построените сгради. Дефиниция на това понятие от гледна точка на обектите на правото на собственост е дадена в § 1, т. 1 ЗКИР, според който самостоятелен обект на правото на собственост е етаж, или част от етаж по смисъла на глава IV от ЗС "Етажната собственост". По аргумент от чл. 39 ЗС основната характеристика на самостоятелния обект на правото на собственост освен обособеността му като етаж, или част от етаж е и тази да може да се ползва самостоятелно. Затова функционалното предназначение е основна кадастрална данна в имотния регистър за самостоятелния обект в сграда, съгласно чл. 27 ЗКИР. Другата характеристика е да е обособен от останалите съседни обособени обекти на собственост - да е етаж, или част от етаж със самостоятелен вход за него. Заснемането на обект от сграда със самостоятелен идентификатор само

по себе си не доказва, че този обект е обособен обект на правото на собственост, но е индичия за това, че той притежава характеристиките на такъв и има посоченото предназначение. Данните, отразени в имотния регистър каквото е предназначението на имота и другите му характеристики съставляват официално удостоверяване и до опровергаването им се ползват с доказателствена сила.

Всичко това дава основание да се направи извод ,че в действителност ответникът притежава самостоятелен обект в сграда в режим на етажна собственост ,доколкото в сградата има най-малкото четири самостоятелни обекта ,собственост на различни лица /вж. приложените на лист 64 и сл. от първоинстанционното дело нотариални актове на различни собственици на обекти/жилища/ в сградата.Няма спор ,че тези обекти имат самостоятелно предназначение ,могат да се ползват /и се ползват /самостоятелно и са обект на самостоятелно право на собственост .Всички останали аргументи /дали първоначално сградата е изградена като хотел и първоначалното разрешение за строеж е бил за сграда с такова предназначение /са правно ирелевантни ,доколкото към момента на учредяване на ищцовата етажна собственост тя в действителност съществува и че реално е извършено преустройството ,за което е издадено разрешение през 2010 година .Сградата ,в която е разположен притежавания от ответника недвижим имот безспорно попада в приложното поле на ЗУЕС /тук не става дума и за комплекс от затворен тип по смисъла на чл. 2 от ЗУЕС/.

При всички тези доводи изводът за основателност на исковата претенция ,базираща се на задължението на всеки етажнен собственик да изпълнява решенията на ОСЕС -чл. 38 ЗУЕС,е основателен и правилно е бил уважен .Изложените от въззивника аргументи относно размера на дължимата вноска касаят отново законосъобразността на взетото решение на ОС от01.03.2021 г. ,която ,както стана дума по-горе не може да бъде обсъждана по пътя на косвения съдебен контрол .Затова и атакуваното решение следва да бъде потвърдено ,включително и в частта относно уважения акцесорен иск за заплащане на лихва за забава от датата на подаване на исковата молба .

При този извод на спора в полза на въззиваемия ищец следва да бъдат присъдени направените по делото разноски пред настоящата инстанция на

осн.чл. 78 ал. 3 ГПК ,които възлизат на 600 лв. – платено адвокатско възнаграждение :съобразно приложения списък по чл. 80 ГПК /

Ето защо Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 212/15.07.2022 г. постановено по гр.д. № 20212150100594 по описа на Несебърския районен съд за 2021 г.

ОСЪЖДА „ЕСЕКС ПРИМ „ЕООД „ЕИК 206284698,със седалище и адрес на управление –гр.Несебър ,п.к. 8230,ул.“Иван Вазов“ № 9 ,бл.2,ап.44 ,представлявано от управителя Димитър Бонев Николов,да заплати на ЕТАЖНАТА СОБСТВЕНОСТ на собствениците на самостоятелни обекти в сграда ,находяща се в гр. Несебър ,ул.“Иван Вазов „ № 9 ,бл. 5 ,с идентификатор № 51500.502.447.5,представлявана от И. Ц. Й. ,с адрес – гр€Несебър ,ул.“Иван Вазов“ № 9 ,вх- 1 ,ет.1 ,ап.3 ,сумата 600/шестотин /лева-разноски по делото пред настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____